

ת"פ 48943/11/22 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר ברויב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 48943-11-22 מדינת ישראל נ' ברויב(עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אלכסנדר ברויב (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הכולל 38 אישומים, בביצוע עבירות של גניבה בניגוד לסעיף 384 + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (ריבוי עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות), שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 420 + 418 סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 415 סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 420 + 418 סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), התחזות לאדם אחר בניגוד לסעיף 441 רישא לחוק העונשין, וביצוע עבירה של איזמים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

חלק כללי:

בין הנאשם ובין אלמוג נועם יזרעאלוב (להלן: "**אלמוג**") ואופיר אורמן (להלן: "**אופיר**") קיימת הכרות מוקדמת.

עובר לתקופה שבין החודשים אוגוסט 2022 - אוקטובר 2022 (להלן: "**התקופה**") רקם הנאשם תכנית להונות אנשים במטרה לקבל מהם במרמה פריטים שהציעו למכירה באתר "יד 2" וברשת החברתית "פייסבוק" (להלן: "**תכנית המרמה**").

במסגרת תכנית המרמה הנאשם התקשר לאנשים שונים שהציעו פריטים למכירה, בעיקר טלפונים חכמים מסוג איפון, לומר להם כי הוא מעוניין ברכישתם, וקבע עמם פגישה לצורך הרכישה.

במהלך המפגשים, הנאשם רכש לכאורה את הפריטים, לאחר שהציג למתלוננים באמצעות המכשיר הסלולארי שלו אסמכתאות מזויפות המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבונו לחשבונם של המתלוננים. במהלך המפגשים הציג עצמו הנאשם בפני המתלוננים בשמות שונים, ובחלק מהמקרים הציג למתלוננים תעודות זהות מזויפות. הנושאות את תמונתו.

חלק ממעשי המרמה בוצעו יחד עם אלמוג שנהג להסיע את הנאשם למפגש עם המתלוננים ולחכות לו ברכב, ולאחר ביצוע המרמה קיבל תשלום מנאשם 1.

פירוט האישומים בתמצית:

בהתאם לאישום 2, פרסם המתלונן מודעה ברשת החברתית "פייסבוק" למכירת שעון רולקס.

בהמשך לאמור, התקשר אופיר למתלונן, הזדהה בשם אחר, וקבע להיפגש עם המתלונן בדירתו לרכוש את השעון, על אף שלא התכוון לרכוש את השעון אלא לגנוב אותו, בסיועו של הנאשם.

בתאריך 29.8.22 נערכה פגישה במסגרתה אופיר והנאשם עלו לדירת המתלונן, כשאדם אחר מחכה ברכב, ובמהלך המפגש מסר המתלונן לאופיר ולנאשם את שעון הרולקס לאחר שסיכמו כי ישלמו לו 47,000 ₪. אופיר הציע למתלונן להעביר לו את הסכום בהעברה בנקאית, אך המתלונן התעקש כי תבוצע העברה מיידית של הכסף, והם קבעו להיפגש למחרת.

הנאשם פנה למתלונן וביקש שימזוג לו ולאופיר כוס מים, במטרה להסיח את דעתו, והמתלונן עשה כן. בשלב זה הנאשם ואופיר החליפו את שעון הרולקס בשעון מזויף והחביאו את שעון הרולקס המקורי ברשותם. בהמשך, מסרו למתלונן את השעון המזויף ועזבו את המקום.

לאחר שעזבו את המקום המתלונן הבחין כי השעון שהוחזר לו אינו שעון הרולקס המקורי, או אז התקשר לאופיר וביקש ממנו לחזור למקום. אופיר מסר כי הוא והנאשם חוזרים, אולם בפועל השניים לא חזרו לדירת המתלונן ולא ענו לשיחות הטלפון.

אופיר נשא ונטל את שעון הרולקס בסיועו של הנאשם ללא הסכמת בעליו.

בהתאם לאישום 5 פרסם המתלונן מודעה ברשת החברתית "פייסבוק" למכירת שעון רולקס השייך לירון צברי. הנאשם ואופיר התקשרו למתלונן וקבעו להיפגש עמו על מנת לרכוש את השעון.

הנאשם ואופיר הגיעו למקום המפגש, במשרדו של ירון, כאשר אופיר הזדהה בשם אחר. השניים ביקשו לראות את השעון ובמהלך הפגישה, בסברם כי המתלונן לא שם לב, החליף אופיר את שעון הרולקס בשעון מזויף בצוותא חדא עם הנאשם.

משהבחין המתלונן במעשה ההחלפה הוא ניגש למשרדו של ירון כאשר הנאשם ואופיר הולכים אחריו, ואמר לירון כי השעון שהוחזר לו אינו מקורי. בשלב זה החלו הנאשם ואופיר לברוח מהמקום כששעון הרולקס המקורי באמתחתם.

בהתאם לאישומים 3, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40 ו-42 פרסמו המתלוננים מודעות באתר "יד 2" למכירת טלפון סלולארי, לרוב מסוג אייפון.

הנאשם נהג להתקשר למתלוננים, להזדהות בכזב בשם אחר, וביקש לרכוש את הטלפון. לעיתים הנאשם היה שולח תעודת זהות מזויפת לצורך הזדהות.

הנאשם נהג לקבוע פגישה עם המתלוננים, כאשר לפעמים היה מלווה באחד הנאשמים האחרים, ואמר למתלוננים כי

הוא ישלם את הסכום עבור המכשיר הסלולארי באמצעות העברה בנקאית, בהציגו מצג שווה לפיו בכוונתו לשלם את הסכום, אף שבפועל לא התכוון לעשות כן.

במסגרת מצג השווא הציג הנאשם למתלוננים באמצעות הטלפון הסלולארי שלו, תצלום מסך הכולל אסמכתא מזויפת המצביעה לכאורה על ביצוע העברה בנקאית של הסכום מחשבון בנק לאומי, אשר כלל אינו קיים, לחשבון של המתלונן בידועו כי בפועל לא תבוצע העברה כספית.

על בסיס מצג השווא העבירו המתלוננים בהזדמנויות שונות את המכשירים הסלולאריים לנאשם.

בחלק מהאישומים עבירות המרמה בוצעו בסיועו של אלמוג, באופן שהנאשם נהג ליצור קשר עם המתלוננים ולבצע את העסקאות עצמן, ואלמוג נהג להסיעו למקומות המפגש השונים, שם המתין ברכב עד שהנאשם סיים את ביצוע מעשי המרמה, ועבור כך קיבל מהנאשם סך של 800 ₪ ליום.

יצוין כי המכשיר הסלולארי שנתפס במסגרת אישום מס' 35 הוחזר לבעליו.

בהתאם לאישומים 6 ו-9, קיבל הנאשם מהמתלוננים, בשתי הזדמנויות שונות, גורי פומרניאן בשווי כולל של 19,000 ₪, לאחר שהציג למתלוננים תצלום מסך הכולל אסמכתא מזויפת המצביעה לכאורה על ביצוע תשלום בדרך של העברה בנקאית מחשבון בבנק לאומי שאינו קיים, לחשבונם של המתלוננים.

בהתאם לאישום 12 קיבל הנאשם מהמתלונן אופנוע בשווי 27,000 ₪, לאחר שהציג למתלונן ולבני משפחתו תצלום מסך הכולל אסמכתא מזויפת המצביעה לכאורה על תשלום בדרך של העברה בנקאית מחשבון בנק שלא קיים לחשבון של המתלונן. יצוין כי האופנוע נמצא בביתו של הנאשם והוחזר למתלונן.

בהתאם לאישום 20, הנאשם נכנס לחנות ציוד תקשורת ונטל מוצרים שונים בשווי 15,000 ₪, לאחר שהציג למתלונן תצלום מסך במכשיר הסלולארי ובו אסמכתא מזויפת המצביעה לכאורה על תשלום בדרך של העברה בנקאית של הסכום הנדרש מחשבון בנק שלא קיים, לחשבון הבנק של המתלונן. במסגרת אישום זה איים הנאשם על המתלונן כי יזהר ללכת למשטרה, וכי אם המתלונן יתלונן במשטרה הנאשם יירה בו כדורים, ישלח לו אנשים ויחתוך אותו.

בהתאם לאישום 41 הנאשם קיבל מהמתלונן רחפן בשווי 3,800 ₪ לאחר שהציג למתלונן תצלום מסך הכולל אסמכתא מזויפת המצביעה לכאורה על ביצוע תשלום בדרך של העברה בנקאית מחשבון בבנק לאומי שאינו קיים לחשבון של המתלונן. לאחר שהמתלונן הבחין שהאסמכתא לא תקינה פנה לנאשם לבירור העניין, הנאשם מסר למתלונן כי הוא מוכן להיפגש עמו פעם נוספת לצורך העברת הסכום בשנית, אך לא הגיע לפגישה שנקבעה, ובהמשך יצר מצג שווה בשיחות שניהלו כי יעביר את התשלום עד שהפסיק לענות לשיחות המתלונן.

בעקבות מעשי המרמה קיבל הנאשם רכוש בשווי של 156,500 ₪ עבור מוצרים שונים שמכרו המתלוננים וקיבל במרמה רכוש בשווי של 15,000 ₪ מחנות ציוד תקשורת. כמו כן סייע הנאשם לאופיר לגנוב שעון רולקס בשווי 47,000 ₪ וגנב בצוותא עם אופיר שעון רולקס בשווי 49,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן:

על פי תסקיר שירות המבחן שנערך בתאריך 19.7.23 עולה כי הנאשם בן 27, נשוי, עבד טרם מעצרו בתחום ההובלות.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם גדל בנסיבות חיים לא פשוטות, ועל רקע היסטוריית חייו התעוררו אצלו קשיים רגשיים משמעותיים, תוך שהוא נעדר גורמי תמיכה וכלים להתמודדות רגשית. נוכח קשייו התקשה הנאשם לתפקד במסגרת לימודית ובעקבות כך פרש ממנה וחבר לחברה שולית.

בתסקיר צוין כי לנאשם 7 הרשעות קודמות בין השנים 2015-2021, בעבירות שונות מתחום הסמים, הרכוש והאלימות והפרות הוראות חוקיות בגינן ריצה מספר עונשי מאסר.

הנאשם מסר כי החל מגיל 13 החל לצרוך סמים, וכי בתקופה שהכיר את אשתו, לפני כשמונה שנים, היא סייעה לו להיגמל מסמים קשים והוא עבר להשתמש בתחליף סם, אותו השיג בדרכים לא חוקיות. לדברי הנאשם, מזה שמונה חודשים מוסר בדיקות שתן נקיות במסגרת המעצר ומצליח לתפקד בצורה יציבה ללא השימוש.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, הביע צער על ביצוען ומסר כי ברצונו להתנצל בפני המתלוננים. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן עייפות מאורח חיים עברייני וביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי רגשי במסגרת המאסר.

שירות המבחן התייחס לכך שהנאשם נעדר גורמי תמיכה ודמויות משמעותיות אשר מכילות ומכוונות אותו בחייו, למעט אשתו וסבתו. בנוסף, מאחר והנאשם מכור לסמים ובעל דפוסים מרמתיים, כל אלה עשויים להוות גורמים להגברת רמת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית בדרך של מאסר, אשר תרתיע את הנאשם בצירוף מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. עוד המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי מותאם במסגרת המאסר.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (טע/1) הכולל 7 הרשעות קודמות בין השנים 2015-2021, בעבירות סמים, רכוש, אלימות והפרות הוראות חוקיות בגינן ריצה מספר עונשי מאסר בפועל.

עוד הוגש כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן כנגד הנאשם בבית משפט השלום בפתח תקווה במסגרת ת.פ. 12727-10-18 בו הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים, שבל יעבור עבירת רכוש בתקופת התנאי, שהוא חב הפעלה בתיק שבפניי (טע/2).

בנוסף המאשימה הגישה מסמך ובו הערכת שווי שעוני הרולקס (טע/3), קבלה שנתן המתלונן לנאשם עבור ציוד התקשורת שנגזל במסגרת אישום מס' 20 (טע/4) וכן אסופה של קבלות מקוריות של חלק מהרכוש שנגנב (טע/5).

עוד הגישה המאשימה אסופה של הצהרות נפגעי העבירה (טע/6) במסגרתם שיתפו המתלוננים כי בעקבות מעשי המרמה מעבר לנזק כלכלי של גניבת הרכוש, נגרמו להם נזקים עקיפים כגון אובדן שעות עבודה בניסיון לברר מדוע התשלום לא הועבר לחשבון הבנק וזמן שהושקע בהגשת תלונה במשטרה. עוד ציינו המתלוננים כי נגרמה להם עוגמת נפש ואף הביעו חשש מכך שהנאשם יודע את כתובת מגוריהם לאחר שנפגשו לצורך ביצוע העסקאות.

מטעם הנאשם העידה אשתו, אשר ביקשה מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם, להתחשב ברצונם להקים משפחה, ונכונותה לסייע לנאשם להתחיל לנהל אורח חיים נורמטיבי לאחר שחרורו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/7) ובעל פה, כי הנאשם במעשיו ביצע מסכת אירועים מרמתיים, באופן שיטתי, וכמעט יומיומי, כלפי עשרות מתלוננים ברחבי הארץ. לטענת ב"כ המאשימה הנאשם ביצע את העבירות ב-38 הזדמנויות שונות, כאשר המניע היה בצע כלכלי טהור.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל אירועים לאור העובדה כי מדובר במסכת עבריינית אחת, שבוצעה באופן שיטתי ודומה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/8) וביקשה ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בצירוף מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה, כי לנאשם עבר פלילי מכביד בגינו ריצה מאסרים בפועל, כאשר העבירות בוצעו על ידי הנאשם כאשר מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מכור לסמים, הוא בעל דפוסים מרמתיים ועל כן הומלץ להטיל עליו ענישה מוחשית וממשית של מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי בעת גזירת העונש יש להתחשב בשיקולי הרתעת היחיד והרבים, כאשר הנאשם אשר ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל, אינו מורתע מכך ושב ומבצע עבירות באופן שיטתי.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי לאור הצהרות נפגעי העבירה עולה כי לא נגרם רק נזק כלכלי, אלא גם נזק נפשי וקיימת חשיבות רבה לגזור רכיב של פיצוי לנפגעי העבירה.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני עליון של המתחם שהוצע על ידה, להפעיל את עונש המאסר על תנאי של 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ 18-10-12727 במצטבר לעונש שייגזר, וכן להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ומרתיע ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בכל האירועים כמקשה אחת, בהתאם להלכת ג'אבר ולמבחן הקשר ההדוק, מאחר ומדובר באירועים שהסתכמו במהלך תקופה קצרה של חודש וחצי ובוצעו באופן דומה.

עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי, נמחקו ממנו מס' עבירות, כאשר סכום הגניבה צומצם באופן משמעותי, וחלק מהרכוש הגנוב הוחזר למתלוננים כדוגמת האופנוע.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי העבירות לא בוצעו בתחכום ולא נעשה שימוש באמצעים מתוחכמים, אלא הן בוצעו באמצעות אתרי אינטרנט, כאשר אין שום היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם הודה, נטל אחריות, וחסך עדויות של עדים רבים ומזמנו של בית המשפט. בנוסף, נטען, כי הנאשם הביע חרטה וצער, הוא מבין את הפסול שבמעשיו, וברצונו לפצות את המתלוננים ולצאת מהמעגל העברייני.

עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שמדובר בנאשם עם רקע מורכב מאוד ונסיבות חיים מאוד קשות, הוא נתמך באשתו אשר הצליחה לרתום אותו להליך של גמילה מסמים, ומטרתם להביא ילדים ולנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם לחובת הנאשם הרשעות קודמות והוא ריצה מאסרים קצרים, אך לא מדובר בעבר מכביד בתחום עבירות רכוש.

באשר לתסקיר, נטען, כי ההתרשמות מהנאשם הייתה שגויה, בשים לב לכך שהמפגש בין הנאשם לבין קצינת המבחן בוצע באמצעי חזותי ומשכך לא הייתה התרשמות כנה ואמיתית מהנאשם. עוד נטען, כי קצינת המבחן התייחסה בתסקיר לעבירות שבהמשך נמחקו במסגרת כתב האישום המתוקן, וכן התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם באופן לא עדכני.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתקופה בה הנאשם עצור, מזה כ- 9 חודשים, כאשר ידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי המאסר. עוד נטען, כי הנאשם משמש כאסיר עבודה מעל חצי שנה ואף ביקש להשתתף בהליך שיקומי, אך בבית המאסר בו הוא עצור לא ניתן להשתלב בהליך שכזה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/9) וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי מרבית הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עניינה בנסיבות שונות מהתיק שבפניו ויש קושי ללמוד מהם למקרה שלנו.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, אשר עצור מיום 30.10.22. באשר לתנאי אותו עותרת ב"כ המאשימה להפעיל, נטען, כי מדובר בהרשעה בגין עבירה של גניבת אופניים והחזקת רכוש החשוד כגנוב, וכי התנאי לא חב הפעלה. לחילופין, נטען כי ככל ובית המשפט סבור שיש להפעילו, יש להפעילו בחופף ולא במצטבר.

באשר להצהרות נפגעי העבירה, נטען, כי יש לתת להם משקל מוגבל מאחר וחלקם מתייחסים לנאשמים אחרים, ואין חוות דעת של רופא מומחה לעניין הנפשי. עוד נטען כי לא ניתן לייחס משמעות לקבלות ולחשבונות שהוגשו בשים לב לכך שהן מתייחסות למוצרים חדשים ולא למוצרי יד שניה.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו, ביקש סליחה מהמתלוננים והביע רצון לפצות אותם. הנאשם הביע את רצונו לשקם את חייו וביקש כי בית המשפט יפרוס את הפיצוי למתלוננים לתשלומים על מנת שיוכל לעמוד בתשלומים.

דין והכרעה:

בענייננו, מדובר במסכת מרמה שהתפרשה על פני תקופה של כחודש וחצי, אשר בוצעה על ידי הנאשם באופן דומה ושיטתי, פעמים לבד ופעמים בצוותא עם אחרים, ועל אף שמדובר במתלוננים שונים, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" ניתן לראות בהם אירוע עברייני אחד לצורך קביעת המתחם.

יצוין, כי גם הצדדים התייחסו למסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני קובעת, כי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם מדובר באירוע פלילי אחד, שכלל ביצוע ריבוי עבירות.

מתחם העונש ההולם

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך החברתי המוגן עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. בנוסף, ממעשי הנאשם נפגעו ערכים שעניינם קניינו של אדם, חיי מסחר תקינים ואמון הציבור במערכת הבנקאית. מכאן, העונש הראוי בעבירות מסוג זה, צריך לבטא את חומרת המעשים, את היקפם ואת סכום המרמה.

בהקשר זה אפנה לרע"פ 8778/18 **שרויש נ' מדינת ישראל** (24.12.18) שם נקבע ע"י כב' השופט אלרון:

".... עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה [פורסם בנבו] (3.9.2018))."

ביצוע עבירת האיומים פגע גם בערכים נוספים והם שלווות נפשו של המאויים וחופש הבחירה שלו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש להדגיש כי הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו המתלוננים השונים, וקיבלו מהם בעורמה רכוש, מבלי שניתנה בעדם תמורה. במרבית המקרים הנאשם הציג למתלוננים באמצעות המכשיר הסלולארי שלו אסמכתאות מזויפות המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבון בנק שאינו קיים, לחשבונם של המתלוננים, בודעו כי מדובר באסמכתא מזויפת, וכי בפועל לא תבוצע העברה כספית.

חלק ממעשי המרמה נעברו בצוותא, כאשר הנאשם היה הרוח החיה והמשמעותית בביצוע המעשים, מלבד אישום 2 בו הנאשם סייע לאופיר בגניבת שעון הרולקס.

למעשי הנאשם קדם תכנון ותחכום, לאחר שהצטייד בתוכנה המנפיקה אישורי העברה בנקאית מזויפים, ועל מנת להסוות את זהותו במהלך המפגשים הציג את עצמו בשמות שונים, ואף עשה שימוש בתעודות זהות מזויפות הנושאות את תמונתו.

יש להדגיש, כי מעשי המרמה התבצעו בהזדמנויות שונות ורבות, כלפי מתלוננים שונים, כך שאין מדובר בכישלון חד פעמי, אלא במעשי מרמה שיטתיים. בנוסף, באחד האישומים הגדיל הנאשם ואיים על המתלונן בפגיעה בגופו לבל יפנה למשטרה.

הנזק שנגרם ממעשי הנאשם: הנאשם קיבל רכוש בסך כולל של כ-156,500 ₪ כאשר רק אופנוע ומכשיר סלולארי אחד הוחזרו למתלוננים. בנוסף הנאשם קיבל במרמה רכוש בשווי 15,000 ₪ מחנות ציוד תקשורת, סייע לאופיר לגנוב שעון רולקס בשווי 47,000 ₪ וגנב בצוותא עם אופיר שעון רולקס בשווי 49,000 ₪.

מהצהרת נפגעי העבירה עולה כי בעקבות מעשי הנאשם נגרמו להם מעבר לנזק כלכלי בגין גזלת רכושם, גם נזקים כלכליים עקיפים כגון אובדן שעות עבודה בניסיון לברר מדוע התשלום לא הועבר לחשבון הבנק וזמן שהושקע בהגשת תלונה במשטרה.

בנוסף, מטבע הדברים נגרמה למתלוננים עוגמת נפש, אשר הרגישו מרומים ואף חששו כי הנאשם קיבל לידיו פרטים אישיים אודותיהם, כגון כתובתם וחשבון בנק. עוגמת נפש אינה דורשת הוכחה באמצעות מסמכים רפואיים כטענת הסנגור, והיא תוצאה טבעית של מעשי המרמה.

מידת הפגיעה בערך המוגן: בשים לב לשיטתיות המעשים ותחכום בביצוע העבירות, הניצול לרעה של אמון

המתלוננים, מס' הנפגעים, וסכום הרכוש שנגזל ממעשי המרמה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות של קבלת דבר במרמה הוא רחב ותלוי בנסיבות כל מקרה ומקרה. כך, ניתן משקל לתחכום שנלווה לביצוע העבירה, לסכום המרמה, לשאלה אם המעשים בוצעו בצוותא אלא, לטיב הסחורה שהושגה, לשאלה אם המתלוננים פוצו ועוד. להלן מספר דוגמאות, שניתן להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 8923/20 **דורון מיכאלי נ' מדינת ישראל** (24.12.20), המבקש הורשע בשלושה אישומים שונים. בהתאם לעובדות האישום הראשון, הנאשם הציג בפני המתלונן מצג שווא, כאילו מתקיים מכרז של משרד הביטחון למכירת רכבים, ולצורך ההשתתפות בו, היה על המתלונן להפקיד בידיו דמי השתתפות, בסך של 34,350 ₪. הנאשם זייף מסמכים שונים, ועל יסוד אלה, העביר לו המתלונן כספים בהיקף של 70,000 ₪. בהתאם לעובדות האישום השני, הנאשם הציג למתלונן אחר בשיטה דומה מצג שווא, שכלל מסמכים מזויפים, ובדרך זו קיבל מידי המתלונן, 120 אלף ₪. בהתאם לעובדות האישום השלישי, הנאשם הציג עצמו ככזב כקצין בצבא ומפקד בסיס, ומסר למתלונן כי הוא יוכל להיות ספק של משרד הביטחון, אם ישלם לו, סך של 600 ₪ ל"פתיחת תיק". הוא הציג בפני המתלונן, הזמנת רכש מזויפת, וקיבל מהמתלונן סחורה בהיקף של 5,500 ₪. סך כל המרמה עמד על 195,500 ₪. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, לאישומים הראשון והשני, נע בין מאסר בפועל של 12 חודשים, ועד למאסר בפועל של 36 חודשים; ואילו, ביחס לאישום השלישי, מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש נגזר עונש כולל של 18 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל עונש מאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכל הושת על המבקש לרצות 30 חודשי מאסר בפועל. בנוסף נגזר על המבקש מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪, ופיצויים למתלוננים בסך כולל של 195,500 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין אשר נדחה על כל מרכיביו, זולת ביטול עונש הקנס והבהרה לעניין אי-גביית כפל פיצוי למתלוננים. גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 5328/20 **ממן נ' מדינת ישראל** (1.9.20) דובר בנאשם שהתחזה לאישה באתרי היכרויות ויצר קשר עם גברים, תוך הצגת מצג שווא. הנאשם ביקש מאותם גברים להזמין עבורו אוכל ממסעדות, לכאורה כדי לבחון את רצינות הקשר עמם ומסר להם מספרי טלפון פיקטיביים שמאחוריהם עמד הנאשם בעצמו. כשהגברים התקשרו לאותם מספרי טלפון, הנאשם התחזה לאיש קשר מהמסעדה, קיבל מהם את פרטי כרטיס האשראי שלהם ועשה בהם שימוש בכך שביצע 120 עסקאות שונות ורכש מוצרים בשווי כולל של מעל 70,000 ש"ח. כדי לממש את תכניתו, הנאשם הצטייד בכ-100 כרטיסי סים שונים ששימשו להתכתבות עם המתלוננים ולהזנה באפליקציות השונות שנועדו לביצוע העסקאות. בית המשפט הרשיע את הנאשם על פי הודאתו ב-20 עבירות של הונאה בנסיבות מחמירות וב-6 עבירות של התחזות כאדם אחר, קבע כי מתחם העונש ההולם (בגין כלל האירועים) נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, קנס ופיצוי בסך של 75,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי **על המתחם לנוע בין 18-36 חודשי מאסר** והעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ביקש לערער על חומרת עונשו, אך בית המשפט העליון דחה את הבקשה.

בע"פ 536-07-15 **יובל זקן נ' מדינת ישראל** (23.12.15) המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה ועושיק. המערער התחזה למנהל בחברת "עמיגור" וקיבל מהמתלונן במרמה סכום מצטבר של 170,000 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר בפועל לשלוש וחצי שנים וכן פיצוי למתלונן וקנס כספי.** על המערער הושת בבית משפט השלום עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך של 220,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה כאשר ערכאת הערעור ציינה כי הגם שהעונש שהוטל על המערער אינו קל, הוא הולם את חומרת המעשים ואת העובדה שהתמשכו על פני זמן.

ברע"פ 249/21 **איתמר חנונה נ' מדינת ישראל ואח'** (11.2.21) המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום הכולל מס' אישומים, שעניינם עבירות מרמה שביצע כלפי מתלוננים אשר פרסמו מודעות באתר אינטרנטי, המאפשר פרסום מודעות למכירת והשכרת רכבים, נדל"ן ועוד. לאחר שהמתלוננים פרסמו את פרטיהם האישיים באתר, המבקש יצר עמם קשר טלפוני, כשהוא מתחזה לעובד האתר, וקיבל מהמתלוננים את פרטי כרטיסי החיוב שלהם ואת פרטיהם האישיים, ובכללם את מספר זהותם. באופן זה, ביצע המבקש עסקאות בשווי עשרות אלפי שקלים כאשר בחלקן אף התחזה למתלוננים. מעבר לכך, המבקש גנב מתיבת הדואר של מתלוננת כרטיס אשראי שהוזמן על ידה, התקשר אליה, כשהוא מתחזה לעובד חברת כרטיס האשראי וביקש את קוד הזיהוי להפעלת הכרטיס ואת פרטי ההזדהות לחשבון הבנק האינטרנטי. לאחר מכן, ביצע המבקש מספר עסקאות באמצעות הכרטיס, אשר חלקן סורבו. לפיכך יוחסו למבקש ריבוי עבירות הונאה בכרטיס חיוב, ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירת גניבת כרטיס חיוב, עבירת התחזות כאדם אחר, שתי עבירות סיוע להונאה בכרטיס חיוב, וכן עבירת סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לאחר שגזל במצטבר סך של כ- 77,500 ₪ מהמתלוננים. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון (של גניבת כרטיס החיוב ושימוש בו) נע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. באישום 2 עד 7 נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.** בית משפט השלום גזר על המבקש עונש כולל של 24 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו וזאת במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

ברע"פ 3566/21 **יוני אספוב נ' מדינת ישראל** (24.5.21) הורשע המבקש בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה וכן בעבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף במסגרת שלושה כתבי אישום שצורפו. באישום הראשון הורשע המבקש בכך שהתקשר לחברת קירור והזמין חדר קירור בשווי 16,138 ₪ וציין בכזב כי חב' לקט ישראל תשלם עבורו. באישום השני רכש המבקש שתי המחאות חתומות בידועו כי הן שייכות לחברה שפשטה רגל ורכש מטבח מאדם פרטי בסך 30,000 ₪, כאשר סך של 21,000 ₪ שילם באמצעות ההמחאות על אף שידע שאין להן כיסוי. באישום השלישי המבקש הגיע עם אחרים לקיוסק וביקש מהעובד לשלוח עבורם 5 טפסי טוטו בסך כולל של 25,000 ₪ וזאת מבלי לשלם. יצוין כי העבירות בוצעו תוך פרק זמן של שנה כאשר המבקש גזל במרמה סך של 75,000 ₪ מקורבנות שונים. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות נע בין 10 ובין 24 חודשי מאסר בפועל** והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, פיצויים בסך 66,500 ₪ לנפגעי העבירות וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 4939/16 **עבד אל רחמן נאסר נ' מדינת ישראל** (26.6.16), המבקש ביצע מספר מעשי מרמה עם שני נאשמים נוספים. המבקש ניצל את היותו עובד בתחנת דלק, והוציא במרמה מאנשים, שכל רצונם היה לתדלק את רכביהם, את פרטי כרטיסי האשראי שלהם. המבקש השתמש בפרטי כרטיסי האשראי שהוציא מאחרים במרמה, רכש וניסה לרכוש מוצרים בכסף לא שלו, וכן הוציא וניסה להוציא כספים מחשבונות אחרים. המבקש אף זייף תעודת זהות והשתמש בה בכדי להוציא אל הפועל חלק מפעולות המרמה שביצע. מדובר בעסקאות בסכום כולל של כ- 60,000 ₪, ובנוסף שלושת הנאשמים ביצעו ניסיונות מרמה בסכום גבוה יותר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש בגין מעשיו בכתב האישום המשותף הוא מאסר בפועל החל מ- 12 חודשים ועד 36 חודשים**. לאור סיכויי השיקום הסבירים ועברו הנקי, הושת על המבקש מאסר בפועל למשך 12 חודשים, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס ע"ס 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתם ופיצוי ע"ס 10,000 ₪ שיחולק שווה בשווה בין חברות האשראי הקשורות בתיק. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 6000/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.9.21) המבקש הורשע, לאחר הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש בעבירות מרמה שביצע יחד עם בן זוגו בגובה של עשרות אלפי שקלים. במסגרת האישום הראשון המבקש והנאשם הנוסף שכרו מן המתלוננת דירה, נכנסו לדירה בטרם שילמו למתלוננת את דמי השכירות, פרצו לחדר בדירה אשר לא הועמד לרשותם וגנבו ממנו את דרכונה של המתלוננת ופנקס שיקים. במסגרת האישום השני המבקש והנאשם הנוסף התחזו במרמה למתלוננת על מנת שיוכלו לבצע פעולות בחשבון הבנק של המתלוננת, ומשכו מחשבונה כספים. במסגרת האישום השלישי, המבקש והנאשם הנוסף עשו שימוש בשיקים של המתלוננת במספר הזדמנויות, לרבות בפני מתלונן נוסף, תוך שהם מזייפים את חתימת המתלוננת, עושים שימוש בתצלום תעודת זהות של המתלוננת, ומציגים עצמם כאחייניה. באישום הרביעי המבקש והנאשם הנוסף הציגו את עצמם כמתלוננת, ביקשו להנפיק כרטיס אשראי חדש על שמה, ומשצלחו בכך משכו מחשבון הבנק של המתלוננת כספים, וביצעו באמצעות כרטיס האשראי עסקאות רבות. המבקש נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים על תנאי חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ הושת על המבקש לרצות 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 4524-02-23 **שטרית נ' מדינת ישראל** (10.8.23), המערערים הורשעו בבית משפט השלום בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה, התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית. מדובר ב-21 אישומים במסגרתם קשרו המערערים קשר לקבל במרמה רכוש, מוצרים, שירותים וכספים מאנשים שונים, בסך כולל של 135,849 ₪. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. על כל אחד מהמערערים נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהוגש לבית משפט המחוזי הוחלט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ועל כן הושת על כל אחד מהמערערים 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרם. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ברע"פ 7403-01-21 **אבוטובול נ' מדינת ישראל** ואח' (28.10.21) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות

מחמירות. מעשי המרמה מתפרסים על 7 אישומים שונים במסגרתם נטל המערער מהמתלוננים סך של 350,000 ₪ תוך שהציג את עצמו כקצין משטרה, כשוטר ואדם בעל קשרים, וטרם השיב את מרבית הכספים שנטל במרמה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 עבור כל אחד מהאישומים, ובנין כל האישומים המתחם נע בין 30 חודשים לשש שנות מאסר בפועל.** על הנאשם הושת עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת עונש מאסר על תנאי לצד עונשים נוספים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער מלבד הארכת המועד לתשלום הקנס.

בעפ"ג 47238-07-14 **מדינת ישראל נ' עבד אל חכים איגאסי** (2.10.14) המשיב הורשע, לאחר הודאתו, בריבוי עבירות של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. המשיב רכש כ-150 כרטיסים מזויפים וביצע או ניסה לבצע באמצעותם לפחות 393 רכישות של מוצרים ושירותים שונים. סה"כ קיבל המשיב במרמה מוצרים ושירותים בשווי של כ-65,000 ₪ וניסה לקבל מוצרים ושירותים בסך של 600,000 ₪. בית משפט השלום העמיד את **מתחם העונש ההולם על עונש מאסר שנע בין 6 חודשים שבמקרים מסוימים ניתן להמיר בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר.** על המשיב הושתו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. במסגרת ערעור המדינה על קולת העונש, בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הראוי נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער עונש של 26 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 66873-12-15 **ריאן נ' מדינת ישראל** (11.2.16) המערער נהג להגיע לבתים של אנשים שהיו חייבים כספים לתאגיד המים והביוב סובב שפרעם בע"מ או לוועדה המרחבית לתכנון ובניה, הציג את עצמו בכזב כגובה מטעם התאגיד או הועדה, תוך שהוא מציג מסמכים מזויפים וקיבל מהמתלוננים כספים בסך של 46,822 ₪. כתב האישום מנה 14 אישומים והנאשם הורשע במסגרתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף וגניבה בידי עובד. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.** המערער נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ (קריות) 36920-02-21 **מדינת ישראל נ' ג'והרי** (14.9.21), דובר בנאשם שב-33 הזדמנויות שונות יצר קשר עם אנשים שפרסמו בפייסבוק דברים למכירה או שהתעניינו ברכישה של מוצרים, התחזה לנציג האתר הרלבנטי וקיבל לידיו את פרטי אמצעי התשלום שלהם. כך, במהלך כחצי שנה הנאשם ביצע 280 עסקאות טלפוניות ורכש מוצרים בסך כולל של כ-190,000 ₪. חרף טענת הנאשם כי העבירות בוצעו על רקע מצב כלכלי קשה, בית המשפט קבע **מתחם אחד שנע בין 28-50 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם 34 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים (ניתן משקל לגילו של הנאשם (20), להעדר עבר, לנטילת האחריות ולהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו).

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובהתחשב בענישה הנוהגת, בסכומי המרמה, תכנון ותחכום שכלל ביצוע עבירות זיוף, מס' הקורבנות וכי מעשי המרמה בוצעו ב-38 הזדמנויות שונות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע **בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר קבעתי לעיל

לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, לאחר שנשמעו מספר עדים וכתב האישום תוקן, נטילת האחריות על מעשיו, הבעת החרטה ואת החיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של עדים רבים שהיו אמורים להעיד במסגרת התיק.

עוד שקלתי את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים עולים מתסקיר שירות המבחן, ונתתי דעתי לבקשת אשת הנאשם להקל בעונשו, כאשר רצונה הוא להשיב את הנאשם למסלול חיים נורמטיבי ולהקים עמו משפחה.

בנוסף התחשבתי בעובדה כי הנאשם נתון מזה תקופה ארוכה במעצר מאחורי סורג ובריח, כאשר ברי כי תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר.

בנוסף נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן מהנאשם, אשר לפיה מדובר בנאשם שהתנהגותו מאופיינת בהתרכזות בצרכיו האישיים, כי הוא פועל בעיקר להפיק רווח ותועלת אישית גם אם מדובר בעבירות על החוק ופגיעה באחר. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם מכור לסמים, בעל דפוסים מרמתיים, כאשר כל אלה עשויים להוות גורמים להגברת רמת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד, ולפיכך הומלץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית בדרך של מאסר.

עוד שקלתי לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם (טע"1) אשר כולל 7 הרשעות קודמות בעבירות של סמים, רכוש ואלימות בגין ריצה מאסרים בפועל. הענישה המקלה אשר הוטלה על הנאשם בעבר, שכללה עונשי מאסר קצרים לא הרגיעה את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות פעם אחר פעם. בנוסף את העבירות מושא התיק שבפני ביצע הנאשם כאשר מאסר על תנאי חב הפעלה תלוי ועומד נגדו.

עוד נתתי את דעתי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם וזאת בשל קלות ביצוע העבירות, הקושי בפיענוח עבירות מסוג זה, בגלל העדר ההיכרות בין הנאשם לקורבנותיו והצגת מצגי שווא המקשים לאתר את זהות העבריין.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות לחומרא ולקולא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **30 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 30.10.22.**

ב. אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום בפתח תקווה במסגרת ת.פ. 12727-10-18, במצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה.

ג. **סה"כ ירצה הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 30.10.22.**

ד. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, תשל"ז 1977 או עבירת רכוש, ויורשע בגינה.

ה. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת איומים, ויורשע בגינה.

ה. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך של 100,000 ₪, אשר יחולק בין המתלוננים באופן יחסי לנזק שנגרם להם, למעט המתלוננים שהרכוש שנגזל הוחזר להם, וזאת עד ליום 1.1.25.

ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים עם ציון החלק היחסי שלהם בפיצוי למזכירות בית המשפט.

בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן מתבקש שב"ס לבחון את שילובו של הנאשם בתוכנית טיפולית במסגרת המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ג, 14 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.